இந்திய உச்ச நீதிமன்றம்

ஜனவரி 18, 2019

முன்னிலை

மாண்புமிகு நீதியரசர்கள் திரு. எஸ்.எ. பாப்டே, திரு. எல்.நாகேஸ்வர ராவ், திரு. ஆர். சுபாஷ் ரெட்டி

குற்றவியல் மேல்முறையீட்டு எண். 94/2019

நந்தி கிஷோர் எதிர் மத்திய பிரதேஷ் மாநிலம்

தண்டனை / தண்டனை – மரண தண்டனை – தீர்வளிப்பு – பொருண்மையின் அடிப்படையில், 50 வயதுடைய மனுதாரர் ஒரு இளவர் சிறுமியை பாலியல் பலாத்காரம் செய்து கொலை செய்தல் – மனுதாரருக்கு 302, 363, 366 மற்றும் 376 (2) (1) ஆகிய பிரிவுகளின் கீழ் தண்டனை மற்றும் சூழ்நிலை ஆதாரங்களின் அடிப்படையில் மரண தண்டனை வழங்குதல் – கீழே உள்ள நீதிமன்றங்களால் உறுதி செய்யப்பட்டது – மேல்முறையீட்டில், வழக்கின் உண்மைகளுக்கு 'கடைசியாகப் பார்க்கப்பட்ட' கோட்பாட்டைப் பயன்படுத்துவதன் மூலமும், தடயவியல் சான்றுகளை ஆராய்வதன் மூலமும், கீழுள்ள நீதிமன்றங்கள் மனுதாரரை சரியாகத் தண்டிக்கின்றன – மரண தண்டனை விதிப்பதைப் பொறுத்தவரை, அவர் இந்த விஷயத்தில் சரியான சட்ட உதவி மறுக்கப்பட்டார் என்றும் அவர் ஒரு சாக்கடை புழை தொழிலாளி என்பது மனுதாரரின் வழக்கு – மனுதாரரை சீர்திருத்துவதற்கான சாத்தியக்கூறுகள் இல்லை என்று கூற முடியாது – கீழே உள்ள நீதிமன்றங்களால் குறிப்பிடப்பட்ட காரணங்கள், மரண தண்டனை விதிக்க குற்றவியல் நடைமுறைச் சட்டத்தின் அர்த்தத்திற்குள் சிறப்பு காரணங்களை உருவாக்கவில்லை. – உடனடி வழக்கு 'அரிதினும் அரிதான' வழக்குகளுக்குள் வராது – இதைக் கருத்தில் கொண்டு, உயர் நீதிமன்றத்தால் உறுதி செய்யப்பட்டபடி, விசாரணை நீதிமன்றத்தால் விதிக்கப்பட்ட மரண தண்டனை, எந்த நன்மையும் இல்லாமல், உள்ளபடியான 25 ஆண்டு கால ஆயுள் தண்டனையாக மாற்றப்படுகிறது – அனைத்து குற்றங்களுக்கும் ஒருங்கியல் தண்டனையாக இயங்க

வேண்டும் – தண்டனைச் சட்டம், 1860 – 302, 363, 366 மற்றும் 376(2)(i) – குற்றவியல் நடைமுறைச் சட்டம், 1973 – s.354(3).

மேல்முறையீட்டை பகுதியாக அனுமதித்த நீதிமன்றம் பின்வருமாறு தீர்வளித்தது;

1.1 தண்டனையைப் பொறுத்தவரை, வாய்மொழி மற்றும் ஆவண ஆதாரங்களின் மதிப்பீட்டின் அடிப்படையில் விசாரணை நீதிமன்றத்தால் பதிவு செய்யப்பட்ட கண்டுபிடிப்புகள் திருப்திகரமாக உள்ளன. இந்த வழக்கு முற்றிலும் சூழ்நிலை ஆதாரங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டது என்றாலும், இறந்தவரின் சகோதரர் ஆ.சா.–4, இறந்தவருடன் துரதிருஷ்டவசமான நாளில் 'மேளா'வுக்கு சென்றிருந்தார் என்பது கவனிக்கத்தக்கது. சோதனை அடையாள அணிவகுப்பில் குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்களை அடையாளம் கண்டுள்ள அவர், இறந்தவரை 'மேளா'வில் இருந்து அழைத்துச் சென்றதாக திட்டவட்டமாக தெரிவித்துள்ளார். மேலும், ஆ.சா.–1, தனது கடையில் இருந்து வீட்டிற்கு வந்தபோது, ஒரு நாய் தனது வாயில் ஒரு குழந்தையின் காலை வைத்துக் கொண்டு ஓடுவதைக் கண்டதாகவும், துரத்தப்பட்டபோது அது காலை கீழே போட்டதாகவும் வாக்குமூலம் அளித்துள்ளார். மேலும் விசாரணையில் இறந்தவரின் தலையில்லாத உடல் புதரில் கண்டெடுக்கப்பட்டது தெரியவந்தது. மேலும், ஆ.சா.–7, சம்பவத்தன்று இரவு 9:00 மணிக்கு மஞ்சள் நிற ஃப்ராக் அணிந்த ஒரு பெண்ணுடன் மனுதாரரைப் பார்த்ததாகக் கூறியுள்ளார். வழக்கின் உண்மைகளுக்கு 'கடைசியாகக் காணப்பட்ட' கோட்பாட்டைப் பயன்படுத்துவதன் மூலமும், பதிவு செய்யப்பட்ட தடயவியல் மற்றும் மருத்துவ ஆதாரங்களை மேலும் கருத்தில் கொள்வதன் மூலமும், குற்றம் சாட்டப்பட்ட குற்றங்களுக்காக விசாரணை நீதிமன்றம் குற்றம் சாட்டப்பட்டவரின் குற்றத்தை சரியாகப் பதிவு செய்துள்ளது. உயர் நீதிமன்றம் கூட, பதிவு செய்யப்பட்ட தொடர்புடைய ஆதாரங்களைக் குறிப்பிட்டு, அவர் மீதான குற்றச்சாட்டுகளுக்கு மேல்முறையீட்டு மனுதாரரின் தண்டனையை சரியாக உறுதிப்படுத்தியது. [பத்தி 10–11] [265–சி–ஜி]

1.2 உடனடி வழக்கு சூழ்நிலை ஆதாரங்களை மட்டுமே சார்ந்துள்ளது. இந்த விவகாரத்தில் அவருக்கு முறையான சட்ட உதவி மறுக்கப்பட்டதாகவும், அவர் ஒரு சாக்கடை புழை தொழிலாளி என்பது குறிப்பிடத் தக்கது . குறிப்பிட்ட மனுதாரருக்கு சுமார் 50 வயது இருக்கும். மேலும், இந்த வழக்கில், மேல் முறையீட்டாளரை சீர்திருத்துவதற்கான சாத்தியக்கூறுகள் இல்லை என்று கீழமை நீதிமன்றங்களால் எந்தக் கண்டுபிடிப்பும் பதிவு செய்யப்படவில்லை. உயர் நீதிமன்றத்தால் உறுதிப்படுத்தப்பட்டபடி, விசாரணை நீதிமன்றத்தால் குறிப்பிடப்பட்ட காரணங்கள், குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்களுக்கு மரண தண்டனை விதிக்க பிரிவு 354 (3) குற்றவியல் நடைமுறைச் சட்டத்தின் அர்த்தத்திற்குள் சிறப்பு காரணங்களைக் கொண்டிருக்கவில்லை. பதிவு செய்யப்பட்ட சாட்சியங்கள் மற்றும் வழக்கின் சூழ்நிலைகளின் முழுமை ஆகியவற்றைக் கருத்தில் கொண்டும், வழக்குச் சட்டத்தின் அடித்தளத்தில் சோதனையைப் பயன்படுத்துவதன் மூலமும், கைவசம் உள்ள வழக்கு 'அரிதினும் அரிதான' வழக்குகளுக்குள் வராது. அந்த வகையில், உயர் நீதிமன்றம் உறுதி செய்தபடி, விசாரணை நீதிமன்றம் விதித்த மரண தண்டனையில் மாற்றம் தேவைப்படுகிறது. விசாரணை நீதிமன்றத்தால் பதிவு செய்யப்பட்ட தண்டனையை உறுதி செய்யும் போது, மேல்முறையீட்டு நீதிமன்றத்தால் உறுதிப்படுத்தப்பட்டபடி, தண்டனை 25 ஆண்டுகள் கொண்ட ஆயுள் தண்டனையாக மாற்றப்படுகிறது. அனைத்து குற்றங்களுக்கும் விதிக்கப்படும் தண்டனைகள் ஒரே நேரத்தில் இயங்கும். [பத்தி 14] [269–சி–எ.ஃப்]

முகேஷ் மற்றும் ஒருவர் எதிர் டில்லி மாநிலம் மற்றும் பலர் (2017) 6 எஸ்.சி.சி. 1 – பிரித்துக்காட்டப்பட்டுள்ளது

பச்சன் சிங் எதிர் பஞ்சாப் மாநிலம் (1980) 2 எஸ்.சி.சி. 684; ஸ்வாமி ஷரதானந்த (2) எதிர் கர்நாடக மாநிலம் (2008) 13 எஸ்.சி.சி. 767; நீல் குமார் எதிர் ஹரியானா மாநிலம் (2012) 5 எஸ்.சி.சி. 766; செல்வம் எதிர் மாநிலம் (2014) 12 எஸ்.சி.சி 274;

தட்டு லோதி எதிர் மத்திய பிரதேஷ் மாநிலம் (2016) 9 எஸ்.சி.சி. 675; ராஜ் குமார் எதிர் மத்திய பிரதேஷ் மாநிலம் (2014) 5 எஸ்.சி.சி. 353; அணில் எதிர் மகாராஷ்டிரா மாநிலம் (2014) 4 எஸ்.சி.சி. 69 – குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது

பார்வையிடப்பட்ட தீர்முடிவுகள்

(1980) 2 எஸ்.சி.சி. 684	குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது	பத்தி12
[2008] 11 எஸ்.சி.ஆர். 93	குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது	பத்தி13
[2012] 5 எஸ்.சி.ஆர். 696	குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது	பத்தி13
(2014) 12 எஸ்.சி.சி. 274	குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது	பத்தி13
[2016] 3 எஸ்.சி.ஆர். 561	குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது	பத்தி13
[2014] 3 எஸ்.சி.ஆர். 212	குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது	பத்தி13
[2014] 3 எஸ்.சி.ஆர். 34	குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது	பத்தி13
[2017] 6 எஸ்.சி.ஆர். 1	பிரித்துக்காட்டப்பட்டுள்ளது	பத்தி14

குற்றவியல் மேல்முறையீட்டு அதிகார வரம்பு: குற்றவியல் மேல்முறையீட்டு எண்: 94/2019

2013 ஆம் ஆண்டின் குற்றவியல் மேல்முறையீட்டு எண் 798 இல் ஜபல்பூரில் உள்ள மத்தியப் பிரதேச உயர் நீதிமன்றத்தின் 25.06.2013 தேதியிட்ட தீர்ப்பு மற்றும் உத்தரவிலிருந்து.

சஞ்சய் ஆர் ஹெக்டே, மூத்த வழக்கறிஞர், பிரஞ்சல் கிஷோர், டாக்டர் சஞ்சய் குப்தா, யாஷ் எஸ்.விஜய், டாக்டர் சுஷில் பால்வாடா, மேல்முறையீட்டு வழக்கறிஞர்.

திருமதி ஸ்வருபமா சதுர்வேதி, பி.என்.துபே, முகேஷ் குமார், எதிர்மனுதாரர்களின் வழக்கறிஞர்கள்.

இந்நீதிமன்ற தீர்ப்பை வழங்கியவர் மாண்புமிகு நீதியரசர் திரு. ஆர்.சுபாஷ் ரெட்டி

1. அனுமதி வழங்கப்பட்டது .

2. 25.06.2013 தேதியிட்ட தீர்ப்பால் பாதிக்கப்பட்ட ஜபல்பூரில் உள்ள மத்தியப் பிரதேச உயர் நீதிமன்றத்தில் தாக்கல் செய்யப்பட்ட 2013 ஆம் ஆண்டின் குற்றவியல் மேல்முறையீட்டு எண் 798 இல் மேல்முறையீட்டு மனுதாரரால் தாக்கல் செய்யப்பட்டுள்ளது. மேற்கூறிய தீர்ப்பின் மூலம், இந்திய தண்டனைச் சட்டம் (ஐபிசி) பிரிவுகள் 302, 363, 366 மற்றும் 376 (2) (ஐ) ஆகியவற்றின் கீழ் குற்றத்திற்காக குற்றவாளி என்று குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் தாக்கல் செய்த மேல்முறையீட்டு மனுவை தள்ளுபடி செய்த உயர்நீதிமன்றம், மனுதாரருக்கு வழங்கப்பட்ட மரண தண்டனையை உறுதி செய்வதன் மூலம் இந்த குறிப்புக்கு சாதகமான பதிலை அளித்தது.

3. அத்தியாவசிய பொருண்மைகளின் சுருக்கம் சொல்வதென்றால், சுமார் 8 வயது சிறுமியான சுனு (ஆ.சா.–4) என்பவருடன் 03.02.2013 அன்று 'மேளா'வில் கலந்து கொள்ளச் சென்றிருந்தார். அப்போது சுமார் 50 வயது மதிக்கத்தக்க மனுதாரர், இறந்தவரை 'மேளா'வில் இருந்து அழைத்துச் சென்று பாலியல் பலாத்காரம் செய்து கொலை செய்தார் என்பது அரசுத் தரப்பு வழக்கு. 'மேளா'வில் கலந்து கொள்ளச் சென்ற தனது மகள் திரும்பி வரவில்லை என்று நரேந்திரா (ஆ.சா.–2) போலீசாரிடம் தெரிவித்தார்.இதுகுறித்த புகாரின்பேரில் வழக்குப்பதிவு செய்து விசாரணை நடத்தப்பட்டது. விசாரணையின் போது அமித் மவுரியா (ஆ.சா.–1) என்பவர் விசாரணை அதிகாரியிடம் கூறுகையில், வீட்டில் இருந்து தனது கடைக்கு

வந்தபோது, ஒரு நாய் வாயில் ஒரு குழந்தையின் காலை வைத்துக் கொண்டு ஓடுவதைக் கண்டதாகவும், துரத்தப்பட்டபோது, நாய் காலை கீழே போட்டுவிட்டு ஓடிவிட்டதாகவும் தெரிவித்தார். மேலும், போபாலில் உள்ள 'துஷேரா மைதானம்' அருகே உள்ள புதரில் இறந்தவரின் தலையில்லாத சடலத்தை விசாரணை அதிகாரி கண்டுபிடித்தார். இறந்தவரின் இடது கால் 100 அடி தூரத்தில் காணப்பட்டதாகவும், இரண்டு கால்களும் முறிந்ததாகவும் கூறப்படுகிறது. மேலும், இறந்தவரின் அந்தரங்க உறுப்புகளில் பலத்த காயங்கள் இருந்ததாகவும், இதனால் குடல் வெளியே வந்ததாகவும் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. விசாரணையின் போது மனுதாரரின் வாக்குமூலம் ம.சா.8 இன் கீழ் பதிவு செய்யப்பட்டதுடன், குற்றத்திற்கு அவர் பயன்படுத்திய இரத்தக் கறை படிந்த துணிகள் மற்றும் பொருட்கள் அவரது வீட்டிலிருந்து மீட்கப்பட்டன. விசாரணையை முடித்த பின்னர், மனுதாரர் மீது இந்திய தண்டனைச் சட்டத்தின் பிரிவுகள் 363, 366, 376 (2) (ஐ) மற்றும் 302 மற்றும் பாலியல் குற்றங்களிலிருந்து குழந்தைகளைப் பாதுகாக்கும் சட்டம், 2012 இன் பிரிவுகள் 5 மற்றும் 6 ஆகியவற்றின் கீழ் தண்டனைக்குரிய குற்றத்திற்காக குற்றப்பத்திரிகை தாக்கல் செய்யப்பட்டது.

4. விசாரணை நீதிமன்றம், பதிவுகளில் உள்ள ஆதாரங்களைப் பரிசீலித்த பின்னர், மனுதாரர், இளவர் சிறுமியை பாலியல் பலாத்காரம் செய்து கொலை செய்துள்ளார் என்ற முடிவுக்கு வந்தது, மேலும், மனுதாரர் செய்த குற்றம் கொடூரமானது மற்றும் காட்டுமிராண்டித்தனமானது என்ற கண்டுபிடிப்பைப் பதிவு செய்வதன் மூலம், 'அரிதினும் அரிதான' வழக்குகளின் வகைக்குள் வருகிறது. மரண தண்டனை விதித்தது. இந்திய தண்டனைச் சட்டம் 363, 366, 376(2)(ஐ) ஆகிய பிரிவுகளின் கீழ் தண்டனைக்குரிய குற்றத்திற்காகவும் குற்றவாளி தண்டிக்கப்படுகிறார். மரண தண்டனை விதிக்கப்பட்டதை கருத்தில் கொண்டு, குற்றவியல் நடைமுறைச் சட்டத்தின் (கு.ந.மு.ச.) பிரிவு 366 இன் கீழ் பரிசீலிக்கப்பட்டபடி, உறுதிப்படுத்துவதற்காக விசாரணை நீதிமன்றம் உயர் நீதிமன்றத்திற்கு பரிந்துரைத்துள்ளது. பதிவு செய்யப்பட்ட தண்டனை மற்றும் வழங்கப்பட்ட தண்டனையை கேள்விக்குள்ளாக்கிய குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் 2013 ஆம் ஆண்டின் 798 ஆம் இலக்க குற்றவியல் மேன்முறையீட்டு வழக்கில்

மேன்முறையீடு செய்துள்ளார், உயர் நீதிமன்றம் பொதுவான தீர்ப்பின் மூலம் குற்றவியல் குறிப்பு இலக்கம் 05/2013 மற்றும் குற்றவியல் மேன்முறையீட்டு இலக்கம் 798/2013 ஆகியவற்றை தீர்த்து வைத்துள்ளது. 25.06.2013 தேதியிட்ட தீர்ப்பின் மூலம், மேல்முறையீட்டு மனுதாரரின் மேல்முறையீட்டை தள்ளுபடி செய்த உயர்நீதிமன்றம், மனுதாரருக்கு வழங்கப்பட்ட மரண தண்டனையை உறுதி செய்துள்ளது.

5. மனுதாரர் சார்பில் மூத்த வழக்கறிஞர் சஞ்சய் ஆர்.ஹெக்டே மற்றும் அரசுத் தரப்பில் ஆஜரான மூத்த வழக்கறிஞர் ஸ்வருபமா சதுர்வேதி ஆகியோரின் வாதங்கள் கேட்கப்பட்டது.

6. இந்த மேல்முறையீட்டில், குற்றம் சாட்டப்பட்டவரின் குற்றத்தை நியாயமான சந்தேகத்திற்கு இடமின்றி நிரூபிக்க ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய மற்றும் நம்பத்தகுந்த ஆதாரங்கள் இல்லை என்றாலும், குற்றம் சாட்டப்பட்டவரின் குற்றத்தை பதிவு செய்ய போதுமான சூழ்நிலை ஆதாரங்களின் அடிப்படையில் மனுதாரர் விசாரணை நீதிமன்றத்தால் தண்டிக்கப்படுகிறார் என்று மனுதாரர் தரப்பு வழக்கறிஞர் வாதிடுகிறார். பதிவு செய்யப்பட்ட ஆதாரங்களிலிருந்து, அரசுத் தரப்பும் 'கடைசியாகப் பார்க்கப்பட்டது' என்ற கருத்தை நிரூபிக்கத் தவறிவிட்டது என்று சமர்ப்பிக்கப்படுகிறது. மேலும், விசாரணை நீதிமன்றமும், உயர் நீதிமன்றமும் சூழ்நிலைகளை ஆராயாமல் மனுதாரருக்கு மரண தண்டனை விதித்ததில் தவறு செய்துள்ளன. குற்றவியல் நடைமுறைச் சட்டத்தின் 235(2) மற்றும் 354(3) ஆகிய பிரிவுகளின் கீழ் விதிக்கப்பட்ட தண்டனை சட்டவிரோதமானது மற்றும் சட்டமன்ற ஆணைக்கு முரணானது. குற்றவியல் நடைமுறைச் சட்டத்தின் 354(3) மற்றும் 235(2) ஆகிய பிரிவுகளில் காணப்படும் சட்டக் கொள்கையின் பொருத்தமான பரிசீலனைகளை ஆராயாமல், இந்த சம்பவம் காட்டுமிராண்டித்தனமானது என்ற கண்டுபிடிப்பைப் பதிவு செய்வதன் மூலம் மட்டுமே, விசாரணை நீதிமன்றமும் மேல்முறையீட்டு நீதிமன்றமும் அரசுத் தரப்பு வழக்கு 'அரிதினும் அரிதான' வழக்குகளின் கீழ் வருவதாக பதிவு செய்து மரண தண்டனை விதித்துள்ளன என்று

வாதிடப்படுகிறது. தற்போதுள்ள அனைத்து சூழ்நிலைகளையும் கருத்தில் கொள்ள வேண்டும் என்று சமர்ப்பிக்கப்பட்டுள்ளது. விதிக்கப்பட்ட மரண தண்டனையை மாற்றியமைக்க வேண்டும்.

7. அவரது வாதத்தை ஆதரிக்கும் வகையில், இந்த நீதிமன்றத்தால் ஒரே மாதிரியான சூழ்நிலைகளில் தீர்மானிக்கப்பட்ட சில வழக்குகளை கற்றறிந்த வழக்கறிஞர் குறிப்பிட்டுள்ளார். குறிப்பாக, மனுதாரரின் சமூக– பொருளாதார பின்னணி, குற்றப்பின்னணி இல்லாமை, சீர்திருத்தத்திற்கான சாத்தியக்கூறுகள் போன்ற தொடர்புடைய அம்சங்கள் கருத்தில் கொள்ளப்படவில்லை. போபாலில் உள்ள உள்ளூர் வழக்குரைஞர் சங்கம் மனுதாரரைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்த மறுத்துவிட்டது என்பதும் இந்த நீதிமன்றத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வரப்படுகிறது, எனவே, குற்றம் சாட்டப்படும் தேதி வரை மனுதாரர் விசாரணை நீதிமன்றத்தில் வழக்கறிஞரால் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்படவில்லை. குற்றப்பத்திரிகை தாக்கல் செய்யப்பட்ட அன்று, சட்ட உதவி வழங்குவதற்காக, மனுதாரர் விடுத்த வேண்டுகோளுக்கு இணங்க, விசாரணை நீதிமன்றம் திரு காத்யாயினி என்பவரை ஆஜராகுமாறு கேட்டுக் கொண்டது, அதே நாளில் குற்றச்சாட்டுகள் பதிவு செய்யப்பட்டு விசாரணை தொடர்ந்தது.

8. மறுபுறம், அரசுத் தரப்பில் ஆஜரான வழக்கறிஞர், சூழ்நிலை ஆதாரங்களின் அடிப்படையில் மனுதாரர் தண்டிக்கப்பட்டாலும், முன்வைக்கப்பட்ட ஆதாரங்கள் போதுமானவை மற்றும் நிலையானவை என்று வாதிட்டார். ஆ.சா. –4 குற்றம் சாட்டப்பட்டவரை இறந்தவர் கடைசியாகக் காணப்பட்ட நபராக அடையாளம் கண்டதாகவும், ஆ.சா. –4 சோதனை அடையாள அணிவகுப்பில் குற்றம் சாட்டப்பட்டவரை அடையாளம் கண்டதாகவும் சமர்ப்பிக்கப்படுகிறது. மேலும், 03.02.2013 அன்று இரவு 9 மணிக்கு இளவர் சிறுமியுடன் மஞ்சள் ஃப்ராக் அணிந்த நிலையில் குற்றம் சாட்டப்பட்டவரைப் பார்த்ததாக ஆ.சா.–7 தனது வாக்குமூலத்தில் திட்டவட்டமாகத் தெரிவித்துள்ளார். தடயவியல் நிபுணரின் அறிக்கை மற்றும் பதிவு செய்யப்பட்ட மருத்துவ ஆதாரங்களின் அடிப்படையில் மேற்கூறிய வாய்மொழி

சாட்சியங்கள் கருத்தில் கொள்ளப்பட்டால், குற்றம் சாட்டப்பட்ட குற்றங்களுக்காக மேல்முறையீட்டாளரைத் தண்டிக்கும் விசாரணை நீதிமன்றத்தால் பதிவு செய்யப்பட்ட கண்டுபிடிப்புகளில் எந்த குறைபாடும் இல்லை என்று சமர்ப்பிக்கப்படுகிறது. குற்றத்தின் தன்மையை கருத்தில் கொண்டு, இது கொடூரமானது மற்றும் காட்டுமிராண்டித்தனமானது, இது 'அரிதினும் அரிதான' வழக்குகள் என்ற வகைக்குள் வருகிறது என்று கூறப்படுகிறது. விசாரணை நீதிமன்றத்தால் பதிவு செய்யப்பட்ட காரணங்களைக் கருத்தில் கொண்டு, உயர் நீதிமன்றம் உறுதிப்படுத்தியபடி, பதிவு செய்யப்பட்ட தண்டனை மற்றும் மனுதாரருக்கு விதிக்கப்பட்ட தண்டனையில் தலையிட எந்த முகாந்திரமும் இல்லை என்று சமர்ப்பிக்கப்படுகிறது.

9. இருதரப்பு வழக்கறிஞரின் வாதங்களையும் கேட்டறிந்து, விசாரணை நீதிமன்றம் மற்றும் உயர் நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பு மற்றும் பதிவு செய்யப்பட்ட பிற விஷயங்களை நாங்கள் ஆராய்ந்தோம்.

10. தண்டனையைப் பொறுத்தவரை, வாய்மொழி மற்றும் ஆவண ஆதாரங்களின் மதிப்பீட்டின் அடிப்படையில் விசாரணை நீதிமன்றம் பதிவு செய்த கண்டுபிடிப்புகளில் நாங்கள் திருப்தியடைகிறோம்.

11. இந்த வழக்கு முற்றிலும் சூழ்நிலை ஆதாரங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டிருந்தாலும், ஆ.சா.–4 இறந்தவரின் சகோதரர் என்பது கவனிக்கத்தக்கது, அவர் இறந்தவருடன் துரதிருஷ்டவசமான நாளில், அதாவது 03.02.2013 அன்று 'மேளா'வுக்கு வந்தவர். சோதனை அடையாள அணிவகுப்பில் குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்களை அடையாளம் கண்டுள்ள அவர், மனுதாரர் இறந்தவரை 'மேளா'வில் இருந்து அழைத்துச் சென்றதாக திட்டவட்டமாக தெரிவித்துள்ளார். மேலும், ஆ.சா. –1 – அமித் மவுரியா, தனது கடையில் இருந்து வீட்டிற்கு வந்தபோது, ஒரு நாய் தனது வாயில் ஒரு குழந்தையின் காலை வைத்துக் கொண்டு ஓடுவதைக் கண்டதாகவும், துரத்தப்பட்டபோது அது காலை கீழே போட்டதாகவும் வாக்குமூலம்

அளித்துள்ளார். மேலும் விசாரணையில் இறந்தவரின் தலையில்லாத உடல் புதரில் கண்டெடுக்கப்பட்டது தெரியவந்தது. மேலும், ஆ.சா.–7 அபித் குரேஷி, 03.02.2013 அன்று இரவு 9:00 மணிக்கு மஞ்சள் நிற ஃபிராக் அணிந்த ஒரு பெண்ணுடன் மனுதாரரைப் பார்த்ததாகக் கூறியுள்ளார். வழக்கின் உண்மைகளுக்கு 'கடைசியாகக் காணப்பட்ட' கோட்பாட்டைப் பயன்படுத்துவதன் மூலமும், பதிவு செய்யப்பட்ட தடயவியல் மற்றும் மருத்துவ ஆதாரங்களை மேலும் கருத்தில் கொள்வதன் மூலமும், குற்றம் சாட்டப்பட்ட குற்றங்களுக்காக விசாரணை நீதிமன்றம் குற்றம் சாட்டப்பட்டவரின் குற்றத்தை சரியாகப் பதிவு செய்துள்ளது. உயர் நீதிமன்றம் கூட, பதிவு செய்யப்பட்ட தொடர்புடைய ஆதாரங்களைக் குறிப்பிட்டு, அவர் மீது சுமத்தப்பட்ட குற்றச்சாட்டுகளுக்கு மேல்முறையீடு செய்தவரின் தண்டனையை சரியாக உறுதிப்படுத்தியுள்ளது.

12. இந்த மேல்முறையீட்டில், மரண தண்டனை குறித்து கவனம் செலுத்திய மனுதாரர் தரப்பு வழக்கறிஞர், மரண தண்டனை விதிக்கும் வகையில், இந்த வழக்கு 'அரிதினும் அரிதான' வழக்குகளின் பிரிவில் வருகிறது என்ற கண்டுபிடிப்பைப் பதிவு செய்வதற்கு முன்பு, தொடர்புடைய அம்சங்கள் கருத்தில் கொள்ளப்படவில்லை என்று சமர்ப்பித்தார். 'அரிதினும் அரிதான' வழக்குகளின் கண்டுபிடிப்பைப் பதிவு செய்வதற்கு முன்பு பரிசீலிக்கப்பட வேண்டிய பல தொடர்புடைய அம்சங்கள் விசாரணை நீதிமன்றம் மற்றும் உயர் நீதிமன்றத்தின் கவனத்திலிருந்து தப்பியுள்ளன என்பது மனுதாரரின் குறிப்பிட்ட வழக்கு. குற்றவியல் நடைமுறைச் சட்டம் பிரிவு 354(3)–ன் கீழ் தேவைப்படும் சிறப்புக் காரணங்கள் பதிவு செய்யப்படவில்லை என்று குறிப்பாக வாதிடப்படுகிறது. மரண தண்டனை விதிக்க பதிவு செய்யப்பட்ட காரணங்களை குற்றவியல் நடைமுறைச் சட்டத்தின் பிரிவு 354 (3) இன் அர்த்தத்திற்குள் சிறப்பு காரணங்களாகக் கருத முடியாது. பச்சான் சிங் எதிர் பஞ்சாப் மாநிலம் வழக்கில் இந்த நீதிமன்றத்தின் அரசியல்அமைப்பு அமர்வு குறிப்பிட்டுள்ளபடி, கொலைக் குற்றம் நிரூபிக்கப்பட்ட நபர்களுக்கு ஆயுள் தண்டனை என்பது விதி என்றும், மரண தண்டனை விதிவிலக்கு என்றும் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. மேலும், மேற்கூறிய தீர்ப்பில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள விகிதத்திற்கு மாறாக, குற்றத்தின் மீது மட்டுமே கவனம் செலுத்தப்படுகிறது,

இருப்பினும் குற்றத்தின் சூழ்நிலைகள் மற்றும் குற்றவாளியின் சூழ்நிலைகளை கவனத்தில் கொள்ள வேண்டியது நீதிமன்றங்களின் கடமையாகும். மேலும், தாராளமயமான மற்றும் விரிவான விளக்கம் அளிக்கப்பட வேண்டிய சூழ்நிலைகள் பரிசீலனையிலிருந்து விலக்கப்படுகின்றன. ஆயுள் தண்டனைக்கான வாய்ப்பு சந்தேகத்திற்கு இடமின்றி முன்னறிவிக்கப்படாத சந்தர்ப்பங்களில் மட்டுமே மரண தண்டனை விதிக்கப்பட வேண்டும் என்றும் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

13. சுவாமி சிரதானந்தர் (2) வி வழக்கில் இது தொடர்பான தீர்ப்பைப் பற்றி ஒரு பயனுள்ள குறிப்பைக் குறிப்பிடலாம். கர்நாடக மாநிலம் . மேற்கூறிய தீர்ப்பில், இந்திய தண்டனைச் சட்டம் பிரிவு 302-ன் கீழ் குற்றத்திற்கான தண்டனையை உறுதி செய்யும் அதே வேளையில், இந்த நீதிமன்றம், வழக்கின் உண்மைகள் மற்றும் சூழ்நிலைகளைக் கருத்தில் கொண்டும், பதிவு செய்யப்பட்ட ஆதாரங்களைக் கருத்தில் கொண்டும், ஆயுள் தண்டனைக்கு பதிலாக ஆயுள் தண்டனை விதித்து, வாழ்நாள் முழுவதும் சிறையில் இருந்து விடுவிக்கக் கூடாது என்ற குறிப்பிட்ட உத்தரவை பிறப்பித்துள்ளது. பத்தி 92 இல், இந்த நீதிமன்றம் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டுள்ளது:

> 92. இந்த விஷயத்தை சற்று வித்தியாசமான கோணத்தில் பார்க்கலாம். தண்டனை விவகாரத்தில் இரண்டு அம்சங்கள் உள்ளன. ஒரு வாக்கியம் அதிகப்படியான மற்றும் தேவையற்ற கடுமையானதாக இருக்கலாம் அல்லது அது போதுமானதாக இல்லாமல் இருக்கலாம். விசாரணை நீதிமன்றத்தால் வழங்கப்பட்ட மரண தண்டனை மற்றும் உயர்நீதிமன்றத்தால் உறுதிப்படுத்தப்பட்ட ஒரு மேல்முறையீட்டு மனுதாரர் இந்த நீதிமன்றத்திற்கு வரும்போது, தற்போதைய மேல்முறையீட்டைப் போலவே, இந்த வழக்கு அரிதான வகையைச் சேர்ந்தது என்பதையும், மரண தண்டனையை அங்கீகரிப்பதில் சற்று தயக்கம் காட்டுவதையும் இந்த நீதிமன்றம் காணலாம். ஆனால் அதே

நேரத்தில், குற்றத்தின் தன்மையைக் கருத்தில் கொண்டு, பொதுவாக 14 ஆண்டுகள் சிறைத்தண்டனைக்கு உட்பட்ட ஆயுள் தண்டனை முற்றிலும் ஏற்றத்தாழ்வானது மற்றும் போதுமானதாக இருக்காது என்று நீதிமன்றம் வலுவாக உணரலாம். அப்படியானால் நீதிமன்றம் என்ன செய்ய வேண்டும்? நீதிமன்றத்தின் விருப்பம் இரண்டு தண்டனைகளுக்கு மட்டுமே வரையறுக்கப்பட்டால், ஒன்று, அனைத்து நோக்கங்களுக்கும் நோக்கங்களுக்கும், 14 ஆண்டுகளுக்கு மிகாத சிறைத்தண்டனை மற்றும் மற்றொன்று மரணம், நீதிமன்றம் தூண்டப்பட்டு மரண தண்டனையை அங்கீகரிப்பதில் தன்னை ஈடுபடுத்திக் கொள்ளலாம். அத்தகைய போக்கு உண்மையில் பேரழிவை ஏற்படுத்தும். இன்னும் நியாயமான, நியாயமான மற்றும் சரியான வழி, விருப்பங்களை விரிவுபடுத்துவதும், உண்மையில், நீதிமன்றத்திற்கு சட்டப்பூர்வமாக சொந்தமானதை எடுத்துக்கொள்வதும், அதாவது 14 ஆண்டுகள் சிறைத்தண்டனைக்கும் மரணத்திற்கும் இடையிலான பரந்த இடைவெளியை எடுத்துக்கொள்வதும் ஆகும். வழக்கின் உண்மைகளில், 14 ஆண்டுகள் சிறைத்தண்டனை என்பது தண்டனையாக இருக்காது என்பதால், நீதிமன்றம் விரிவுபடுத்தப்பட்ட விருப்பத்தை நாடும் என்பதை வலியுறுத்த வேண்டும்.

நீல் குமார் எதிர் ஹரியானா மாநிலம், என்பது, இளவர் பெண்ணை கற்பழித்து கொலை செய்த வழக்கு, தண்டனையை உறுதி செய்யும் அதே வேளையில், வழக்கின் உண்மைகள் மற்றும் சூழ்நிலைகள் மற்றும் பதிவு செய்யப்பட்ட ஆதாரங்களை கருத்தில் கொண்டு, மரண தண்டனையை ஆயுள் தண்டனையுடன் மாற்றியமைத்து, குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் குறைந்தபட்சம் 30 ஆண்டுகள் சிறைத்தண்டனையின்றி அனுபவிக்க வேண்டும் என்று உத்தரவிட்டுள்ளது. அந்தத் தீர்ப்பின் 37, 38, 39 ஆகிய பத்திகள் பின்வருமாறு:

37. சுவாமி சிராத்தானந்தா (2) வழக்கில் இந்த நீதிமன்றத்தின் மூன்று நீதிபதிகள் கொண்ட பெஞ்ச். கர்நாடகா மாநிலம் (2008) 13 எஸ்.சி.சி. 767, வழக்கின் உண்மைகளைக் கருத்தில் கொண்டு, மரண தண்டனையை ரத்து செய்து, ஆயுள் தண்டனை விதித்தது, ஆனால் நீதியின் நோக்கங்களை நிறைவேற்றுவதற்காக, மேல்முறையீடு செய்தவர் தனது வாழ்நாளின் இறுதி வரை சிறையில் இருந்து விடுவிக்கப்பட மாட்டார் என்று விளக்கமளித்தது.

38. இதேபோல், ராம்ராஜில் வி. சத்தீஸ்கர் மாநிலம் (2010) 1 எஸ்.சி.சி. 573. மரண தண்டனையை ரத்து செய்த இந்த நீதிமன்றம், அதில் மேல்முறையீடு செய்தவர் குறைந்தபட்சம் 20 ஆண்டுகள் சிறைத்தண்டனை அனுபவிக்க வேண்டும் என்றும், 14 ஆண்டுகள் சிறைத் தண்டனை முடிந்ததும் விடுதலை செய்யப்படக் கூடாது என்றும் உத்தரவிட்டது.

39. எனவே, வழக்கின் உண்மைகள் மற்றும் சூழ்நிலைகளில், மரண தண்டனையை ரத்து செய்து, ஆயுள் தண்டனை வழங்குகிறோம். முன்கூட்டியே விடுதலை செய்வதற்கான அவரது வழக்கை பரிசீலிக்கும் முன், மனுதாரர்கள் குறைந்தபட்சம் 30 ஆண்டுகள் நிவாரணம் இல்லாமல் சிறையில் இருக்க வேண்டும்.

செல்வம் எதிர் மாநிலம் விடயத்தில், சுமார் 9 வயது சிறுமியை கொலை செய்து பாலியல் பலாத்காரம் செய்த வழக்கில், தண்டனை கிடைப்பதில் தலையிடாமல், வழக்கின் உண்மைகள் மற்றும் சூழ்நிலைகளில், பதிவு செய்யப்பட்ட ஆதாரங்களை கருத்தில் கொண்டு, இந்த நீதிமன்றம் 30 ஆண்டுகள் சிறைத்தண்டனை விதித்தது. தத்து லோதி எதிர் மத்தியப் பிரதேச மாநிலம் விடயத்தில், சுமார் 7 வயது சிறுமியைக்

கடத்திச் சென்று பாலியல் பலாத்காரம் செய்து கொலை செய்ய முயன்ற வழக்கில், வழக்கின் உண்மைகள் மற்றும் பதிவு செய்யப்பட்ட ஆதாரங்களின்படி, குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் 25 ஆண்டுகள் சிறைத்தண்டனையை நிறைவு செய்யும் வரை சிறையில் இருந்து விடுவிக்கக் கூடாது என்ற உத்தரவுடன் மரண தண்டனை ஆயுள் தண்டனையாக மாற்றப்பட்டது. மேலும், ராஜ்குமார் விஷயத்தில் எதிர் மத்தியப் பிரதேச மாநிலம் விடயத்தில், இதே போன்ற சூழ்நிலையில், இந்த நீதிமன்றம் மரண தண்டனையை மாற்றியமைத்து, ஆயுள் தண்டனை விதித்து, மேல்முறையீடு செய்தவர் குறைந்தபட்சம் 35 ஆண்டுகள் சிறைத்தண்டனை அனுபவிக்க வேண்டும் என்று உத்தரவிட்டுள்ளது. மேலும், அனில் எதிர்மகாராஷ்டிரா மாநிலம் விஷயத்தில், 10 வயது சிறுவன் பாலியல் உறவுக்கு உட்படுத்தப்பட்டது தொடர்பான வழக்கில், இந்த நீதிமன்றம் பின்வருமாறு தீர்ப்பளித்துள்ளது:

> 36. குற்றவியல் நடைமுறைச் சட்டம் பிரிவு 235(2) மற்றும் பிரிவு 354(3) ஆகியவற்றிலிருந்து சட்டமியற்றும் கொள்கை தெளிவாகிறது, குற்றம் ஒழுக்கக்கேடான விகிதாச்சாரத்தைஎடுத்துக் கொள்ளும்போது, மரண தண்டனை விதிக்க பிரிவு 354 (3) இன் அர்த்தத்திற்குள் நீதிமன்றம் சிறப்பு காரணங்களை வழங்க வேண்டும். சிறப்புக் காரணங்கள் இருக்கும்போது, உடனடி வழக்கைப் போலவே, நீதிமன்றம் தனது அரசியலமைப்புக் கடமைகளை நிறைவேற்றவேண்டும் மற்றும் பொருத்தமான தண்டனையை வழங்குவதன் மூலம் சட்டமன்றக் கொள்கையை மதிக்க வேண்டும், அதுவே மக்களின் விருப்பம். ஏற்கனவே அனுபவித்த தண்டனைக்குமேலதிகமாக, மேலும் முப்பது ஆண்டுகள் சிறைத்தண்டனை அனுபவிப்பது, மரண தண்டனையை விட வழக்கின் உண்மைகள் மற்றும் சூழ்நிலைகளில் போதுமான தண்டனையாக இருக்கும் என்று நாங்கள் கருதுகிறோம். அதன்படி உத்தரவிடப்பட்டது.

14. முகேஷ் மற்றும் ஒருவர் எதிர் மாநில (என்.சி.டி. டெல்லி) மற்றும் பலர் [நிர்பயா வழக்கு என்று அழைக்கப்படுகிறது] வழக்கை குறிப்பிட்டு, இவ்வழக்கை ஆதரித்து, மேற்கூறிய தீர்ப்பில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள விகிதத்தைப் பயன்படுத்தி, இந்த வழக்கு மரண தண்டனையை ஈர்க்கும் 'அரிதினும் அரிதான' வழக்குகளில் வருகிறது என்று சமர்ப்பித்தார். இந்த நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பை அரசுத் தரப்பில் ஆஜரான வழக்கறிஞர் நம்பியுள்ளார். அவரது வழக்கை ஆதரித்து, மேற்கூறிய தீர்ப்பில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள விகிதத்தைப் பயன்படுத்தி, இந்த வழக்கு மரண தண்டனையை ஈர்க்கும் 'அரிதினும் அரிதான' வழக்குகளில் வருகிறது என்று சமர்ப்பித்தார். அரசுத் தரப்பு வழக்கறிஞரின் மேற்கூறிய வாதங்களைக் கருத்தில் கொண்டு, முகேஷ் (மேலே) வழக்கு, கைவசம் உள்ள வழக்கிலிருந்து உண்மைகளின் அடிப்படையில் வேறுபடுகிறது என்பதைக் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். முகேஷ் (மேலே) என்பது பாதிக்கப்பட்டவரை கூட்டு பாலியல் பலாத்காரம் செய்து கொலை செய்த வழக்கு மற்றும் பாதிக்கப்பட்ட ஆணை கொலை முயற்சி செய்யப்பட்ட வழக்கு என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்கள் ஒரு சதித்திட்டத்தின் படி மேற்கொள்ளப்பட்டன என்பதும், குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்கள் இந்திய தண்டனைச் சட்டத்தின் பிரிவு 120–பி இன் கீழ் மற்ற குற்றங்களைத் தவிர தண்டிக்கப்பட்டனர் என்பதும் அரசுத் தரப்பு குறிப்பிட்ட வழக்கு. மேலும், மேற்கூறிய வழக்கில் குற்றம் சாட்டப்பட்ட முகேஷ் அதே இரவில் வேறு குற்றச் செயல்களில் ஈடுபட்டது கண்டறியப்பட்டது. மேலும், மேற்கூறிய வழக்கில், மரண வாக்குமூலம், சம்பவத்தை நேரில் பார்த்த சாட்சி போன்றவை இருந்தன என்பதையும் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். தற்போதைய வழக்கைப் பொறுத்தவரை, அது சூழ்நிலை ஆதாரங்களை மட்டுமே சார்ந்துள்ளது. இந்த விவகாரத்தில் அவருக்கு முறையான சட்ட உதவி மறுக்கப்பட்டதாகவும், அவர் ஒரு சாக்கடை புழை தொழிலாளி என்றும் மனுதாரரின் குறிப்பிட்ட வழக்கு உள்ளது. மனுதாரர் சுமார் 50 வயது மதிக்கத்தக்கவர். மேலும், இந்த வழக்கில், மேல் முறையீட்டாளரை சீர்திருத்துவதற்கான சாத்தியக்கூறுகள் இல்லை என்று கீழமை நீதிமன்றங்களால் எந்தக் கண்டுபிடிப்பும் பதிவு செய்யப்படவில்லை. குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்களுக்கு மரண தண்டனை விதிக்க குற்றவியல் நடைமுறைச் சட்டம் பிரிவு 354 (3) இன் அர்த்தத்திற்குள் உயர் நீதிமன்றத்தால் உறுதிப்படுத்தப்பட்டபடி விசாரணை நீதிமன்றம் குறிப்பிடும் காரணங்கள் சிறப்பு காரணங்களாக இல்லை

என்று நாங்கள் கருதுகிறோம். பதிவு செய்யப்பட்ட சாட்சியங்கள் மற்றும் வழக்கின் சூழ்நிலைகளின் முழுமை ஆகியவற்றைக் கருத்தில் கொண்டும், மேலே விவாதிக்கப்பட்ட வழக்குச் சட்டத்தின் அடித்தளத்தில் சோதனையைப் பயன்படுத்துவதன் மூலமும், கையில் உள்ள வழக்கு 'அரிதினும் அரிதான' வழக்குகளுக்குள் வராது என்று நாங்கள் கருதுகிறோம். அந்த வகையில், உயர் நீதிமன்றம் உறுதி செய்தபடி, விசாரணை நீதிமன்றம் விதித்த மரண தண்டனையில் மாற்றம் தேவை என்று கருதுகிறோம். அதன்படி, இந்த மேல்முறையீடு ஓரளவு அனுமதிக்கப்படுகிறது; விசாரணை நீதிமன்றத்தால் பதிவு செய்யப்பட்ட தண்டனையை உறுதி செய்யும் அதே வேளையில், மேல்முறையீட்டு நீதிமன்றத்தால் உறுதிப்படுத்தப்பட்டபடி , தண்டனையை உண்மையான 25 ஆண்டு காலத்துடன் ஆயுள் தண்டனையாக மாற்றுகிறோம் . அனைத்து குற்றங்களுக்கும் விதிக்கப்படும் தண்டனைகள் ஒரே நேரத்தில் இயங்கும் என்றும் தெளிவுபடுத்தப்பட்டுள்ளது.

மேல்முறையீடு பகுதியாக அனுமதிக்கப்பட்டது.

பொறுப்புத் துறப்பு

"வட்டார மொழியில் மொழியாக்கம் செய்யப்பட்ட இத்தீர்ப்புரையானது, வழக்காடி, தன்னுடைய மொழியில் புரிந்துகொள்வதற்கும் பயன்படுத்திக் கொள்வதற்கும் உட்பட்டதேயன்றி, வேறெந்த நோக்கத்திற்காகவும் பயன்படுத்திக்கொள்ளலாகாது. அனைத்து நடைமுறையான மற்றும் அலுவல்முறையான நோக்கங்களுக்கும் மற்றும் தீர்ப்புரையை நிறைவேற்றலுக்கும், செயற்படுத்தலுக்கும் அதன் ஆங்கிலப் பதிப்பே அதிகாரப்பூர்வமானதாகும்."